

Ξο. οὐ τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τὰ μὰ σημήνειεν ἄν.

Ιων καὶ τί μοι λέξεις; Ξο. πατήρ σός εἰμι καὶ σὺ παῖς
ἐμός.

530

Ιων τίς λέγει τάδ'; Ξο. ὅς σ' ἔθρεψεν ὄντα Λοξίας ἐμόν.

Ιων μαρτυρεῖς σαυτῶι. Ξο. τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθὼν χρη-
στήρια.

Ιων ἐσφάλης αἰνιγμ' ἀκούσας. Ξο. οὐκ ἄρ' ὄρθ' ἀκούομεν.

Ιων ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοῖβου; Ξο. τὸν συναντήσαντά μοι

Ιων τίνα συνάντησιν; Ξο. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ θεοῦ 535

Ιων συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ξο. παῖδ' ἐμόν πεφυκέσαι.

Ιων σὸν γεγῶτ' ἢ δῶρον ἄλλων; Ξο. δῶρον, ὄντα δ' ἐξ ἐμοῦ.

Ιων πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; Ξο. οὐκ ἄλλωι,
τέκνον.

Ιων ἢ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει; Ξο. δύο μίαν θαυμάζομεν.

Ιων ἐκ τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός; Ξο. οὐκ ἔχω φράσαι. 540

Ιων οὐδὲ Φοῖβος εἶπε; Ξο. τερφθεῖς τοῦτο, κεῖν' οὐκ ἠρόμην.

Ιων γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός; Ξο. οὐ πέδον τίκτει τέκνα.

Ιων πῶς ἂν οὖν εἶην σός; Ξο. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ' ἐς τὸν θεόν.

Ιων φέρε λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων. Ξο. τοῦτ' ἄμεινον, ὦ τέκνον.

Ιων ἦλθες ἐς νόθον τι λέκτρον; Ξο. μωρίαί γε τοῦ νέου. 545

Ιων πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθέως; Ξο. οὐ γὰρ ὕστερόν γέ πω.

Ιων ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; Ξο. τῶι χρόνῳ γε συντρέχει.

Ιων κᾶιτα πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο Ξο. τοῦτ' ἀμηχανῶ.

Ιων διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου; Ξο. τοῦτο κᾶμ' ἀπαιολᾶι.

Ιων Πυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρὶν; Ξο. ἐς φανάς γε Βακ-
χίου.

550